

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 184/2014
20.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката И.Ч., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4004/13 од 02.12.2013. године, у седници већа одржаној 20.03.2014. године, једногласно, је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4004/13 од 02.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр.21/12 од 01.04.2013. године, између осталих, окривљени М.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.11.2009. до 08.04.2010. године.

Истом пресудом окривљеном М.М. је на основу члана 246а став 3. у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања опојне дроге ... тежине 2,49 грама, те је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 16.371,00 динара, у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4004/13 од 02.12.2013. године делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Чачку преиначена је пресуда Вишег суда у Чачку К бр.21/12 од 01.04.2013. године, само у односу на окривљеног М.М., тако да је исти оглашен кривим због извршеног

кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.11.2009. до 08.04.2010. године, док је жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку, у преосталом делу, те између осталих и жалба браниоца окривљеног М.М. одбијена у целисти као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног М.М., адвокат И.Ч., поднео је захтев за заштиту законитости против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4004/13 од 02.12.2013. године, у смислу члана 482. ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијану пресуду Апелационог суда у Крагујевцу, те да предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног М.М., наводи да се пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4004/13 заснива на недозвољеним доказима који су прибављени супротно императивним нормама Законика о кривичном поступку, јер су овлашћена службена лица ПС Горњи Милановац остварила комуникацију са пошиљаоцем СМС поруке која је примљена на мобилни телефон Д.А. у време када је он био приведен у Полицијску станицу у Горњем Милановцу, при чему овлашћена службена лица ПС Горњи Милановац за пружање симулованих правних послова, у смислу члана 504 раније важећег ЗКП, нису имали писмено одобрење истражног судије.

Врховни касациони суд налази да се побијана пресуда заснива пре свега на материјалним доказима – листинзима за мобилне телефоне, први са картицом број ... - који је конкретном приликом користио окривљени М.Р., те други мобилни телефон са картицом број ... - који је конкретном приликом користио Д.А. и према којима је утврђена вишеструка међусобна комуникација (6 СМС порука) остварена дана 16.11.2009. године у временском периоду од 17:20:04 до 19:18:29 сати. Утврђену телефонску комуникацију потврђује и окривљени М.Р. у својој одбрани. На даље, окривљени М.М. је у својој одбрани навео да се са окривљеним М.Р. познаје од детињства, да га је критичног дана окривљени М.Р. СМС поруком питао да ли има неке да се прода "трава" и да се тим поводом са њим састао у поподневним сатима. Код напред наведеног, те код

овакве одбране окривљеног М.М., очигледно је да је он предметну марихуану носио у намери посредовања у продаји исте, из ког разлога Врховни касациони суд супротне наводе браниоца окривљеног М.М. да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, оценио као неосноване.

На даље наводима, браниоца окривљеног, у захтеву да у изреци пресуде нема описа договора око ствари и цене; да је у пресуди Вишег суда у Чачку означена марихуана у количини од 2,49 грама, а у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу у количини од 3,57 грама; да је у пресуди Вишег суда у Чачку наведено да је поруку малолетном А. послао окривљени М.Р., док је у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу наведено да је поруку послао окривљени М.М. ... указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Међутим чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, повреда одредаба из члана 440. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**